

opusdei.org

Àudio meditació del prelat (4): La llum que necessita el món

Darrera entrega de les meditacions predicades per Mons. Fernando Ocariz. "La llum de Crist s'obre pas entre les tenebres del pecat i de la mort! Jesús ha ressuscitat!", recorda.

11/04/2020

Àudio i transcripció de la meditació del prelat: La llum que necessita el món

«*Lumen Christi!*». Llum de Crist!
Aquestes són les paraules que
l'Església fa ressonar a les orelles a
l'inici de la Vigília Pasqual, que
comença en la foscor de la nit.

«*Lumen Christi!*». Es repeteix tres
vegades, mentre es van encenent les
espelmes dels participants en la
celebració litúrgica. La llum de Crist
s'obre pas entre les tenebres del
pecat i de la mort! Jesús ha
ressuscitat! És el missatge de goig
que, d'aquí a uns dies, tornarem a
rebre.

En dies anteriors, hem meditat sobre
el lliurament ple de Jesús per
nosaltres: des de la institució de
l'Eucaristia en l'Últim Sopar, fins a la
mort a la Creu.

Ara, veiem com la foscor del Calvari
no és l'última paraula. Les santes
dones, que van saber acompanyar el
Senyor en el moment de la Passió,
ens obren camí cap a la llum de la

Resurrecció. Jesús premia l'afecte que va impulsar-les a voler embalsamar el seu cos, i les converteix en les primeres portadores de l'alegria de la Pasqua.

Igual com les santes dones, també a nosaltres la notícia de la resurrecció ens ofereix una llum nova per a les nostres vides, en aquests moments tan dolorosos de la humanitat. Sant Pau recorda als Romans que els cristians ens unim a la mort del Senyor “perquè, així com Crist, per l'acció poderosa del Pare, va ressuscitar d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida” (*Rm 6, 4*).

La Pasqua ens anuncia que no estem lligats pels nostres pecats passats, pel pes dels nostres errors anteriors, pels límits que notem en la nostra vida, per les circumstàncies més o menys difícils d'un moment com el d'ara. Per això, l'Apòstol torna a dir:

“Igualment vosaltres, tingueu-vos per morts al pecat, però vius per a Déu en Jesucrist” (Rm 6, 11).

En commemorar la resurrecció de Jesús, volem respondre a la invitació del Senyor de caminar en una vida nova.

Però, de quina novetat es tracta? El ritme de la nostra vida sol estar marcat per les mateixes coses que es repeteixen: el treball, el lloc i les persones de sempre. Potser això ho hem notat encara més els qui durant aquests dies ens veiem obligats per la pandèmia a no sortir de casa.

En què consisteix el sentit de novetat de la Pasqua? Consisteix en la llum de la fe que es projecta en la nostra existència, i que és vivificada per la caritat i sostinguda per l'esperança.

Ho assenyala així sant Josepmaria: “Aquesta certesa que la fe ens dona fa que mirem amb una claror nova

allò que ens volta, i que, mentre tot resta igual, vegem que tot és diferent, perquè tot és expressió de l'amor de Déu" [1].

Sí, per la fe sabem que Jesús camina al costat nostre en la vida quotidiana i ens fa descobrir el sentit i valor autèntics. La fe ens fa trobar Jesús que potser ens espera en la petició que ens fa un altre membre de la família, en el favor que podem fer a un veí, en la trucada que fem a algú que se sent sol...

Per la fe, sabem que el treball fet per amor sempre és valuós, perquè es transforma en una ofrena al nostre Pare Déu. Potser ara estem notant com tantes coses s'escapen del nostre control i que no podem refiar-nos només de les nostres forces per aconseguir allò que ens hem proposat. S'insinua potser la temptació del desànim.

Ens ajudarà recordar que Jesús Ressuscitat és al costat nostre mentre ens esforcem per treballar en circumstàncies adverses, pensant en la nostra família i en tot el món. Si treballem amb Crist, tots els nostres esforços tenen sentit, fins i tot quan no arriben els resultats que esperem, perquè el ressò de les obres que es fan per amor arriba sempre al Cel.

Després d'anunciar a les santes dones la nova de la resurrecció de Jesús, l'àngel afegeix: “Però ara aneu a dir als seus deixebles i a Pere: Ell va davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir” (*Mc 16, 7*). Els deixebles han de tornar a Galilea, al lloc on tot va començar, a la terra que diàriament van recórrer amb el Mestre durant els anys de predicació.

També a nosaltres s'adreça la mateixa crida: tornar a la nostra Galilea, a la nostra vida quotidiana,

però portant-hi la llum i l'alegria de la Pasqua.

El Papa Francesc ho va recordar així fa alguns anys: “Tornar a Galilea significa sobretot tornar allà, a aquell punt incandescent en què la gràcia de Déu em va tocar en el començament del camí. Amb aquesta espurna puc encendre el foc per a l'avui, per a cada dia, i portar escalfor i llum als meus germans i germanes”[2]. Com ens serveix, en els moments de dificultats, recordar les vegades que el Senyor s'ha fet present en la nostra vida, i renovar la confiança en Ell!

Acollim la invitació del Senyor. Considerem moltes vegades el sentit de l'alegria de la Pasqua —una alegria que és compatible amb el patiment—, rebem la llum que Ell ens vol donar i compartim-la en el nostre ambient.

Talment com les santes dones, anunciem amb goig la realitat que Crist viu. Que aquesta certesa es reflecteixi en les nostres vides: en la serenitat, en l'esperança, en la caritat amb què volem omplir els nostres dies. Acudim per a això a la intercessió de Nostra Senyora. En el dia de la resurrecció, la contemplem radiant de goig pel retorn del seu Fill. També per a cadascú de nosaltres arribarà aquest moment, i per la potència de Déu, si som fidels, viurem per sempre en Crist Jesús.

[1] *És Crist que passa*, 144.

[2] Homilia en la Vigília Pasqual, 19-IV-2014.

Àudio meditació del prelat (1): Units a l'Última Cena

Àudio meditació del prelat (2): El manament nou del Senyor

Àudio meditació del prelat (3): Crist, mirall de la nostra fragilitat

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/article/audio-meditacio-del-prelat-4-la-llum-que-necessita-el-mon/> (28/03/2025)